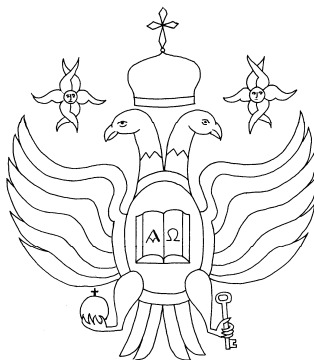

**Scrisoare pastorală a Sinodului Mitropolitan
al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale
la luminosul Praznic al Pogorârii Duhului Sfânt**

Preacuviosului și Preacucernicului Cler,
Cinului monahal și poporului binecredincios din cuprinsul
Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale,
Har, milă și pace de la Milostivul Dumnezeu,
iar de la noi, părintești binecuvântări.

Pogorârea **Duhului** Sfânt – plinirea lucrării mântuitoare a lui Dumnezeu

**Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Preacuvioase Maici,
Iubiți frați și surori întru Domnul,**

Multe s-au spus și s-au scris pe seama semnificațiilor pogorârii Duhului Sfânt și despre foloasele ei cele mântuitoare asupra credincioșilor. În rândurile ce urmează vă propunem să ne oprim împreună asupra actualității pogorârii Duhului Sfânt peste fiecare dintre cei care, prin Botez, ne-am îmbrăcat cu Hristos și, prin Mirungere, ne-am făcut părtași făgăduinței făcute de Domnul ucenicilor Săi, înainte de înălțare: **Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus** (cf. Loc. 24, 49).

Această **putere de sus** nu e altceva decât Harul Duhului Sfânt cu care am fost pecetluitți cu toții la Botez și care face cu puțință în noi creșterea **omului nou** (cf. Efes. 4, 24) până la **statura bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos** (cf. Efes. 4, 13). **Căci**, ne spune Sfântul Apostol Pavel, **dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată, toate s-au făcut noi** (cf. 2 Cor. 5, 17). Această **înnoire** ce ne vine prin Hristos Domnul Cel înviat din morți este lucrătoare în noi **prin baia nașterii celei de a doua și prin înnoirea Duhului Sfânt** (cf. Tit, 3, 5). **Puterea de sus** înseamnă și Harul cu care se îmbracă slujitorii altarelor, episcopi, preoți și diaconi și toți cei care slujesc pe temeiul unei hirotessii. Cu aceeași **putere de sus** se îmbracă toți aceia care primesc tunderea **chipului îngeresc** – monahii - și care se îmbracă cu toate armele necesare pentru a purta **războiul cel nevăzut** împotriva propriilor patimi.

Mulți dintre noi, însă, au impresia că **înnoirea** ce s-a primit prin Botez și Mirungere, prin hirotonie sau tunderea în călugărie, lucrează, într-un fel, **de la sine...** Asemenea celui care a semănat grădina și, fără să o mai ude sau să o mai plivească sau să o sape, așteaptă să-i dea roade... Însă realitatea este că **făptura cea nouă** are nevoie de **hrana cea nouă**. Căci, zice Domnul, **ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duh, duh este** (cf. In. 3, 6). Prin urmare, cei care ne-am născut din nou, **din apă și din Duh** (cf. In. 3, 5), e firesc să ne hrănim cu **Duhul** lui Dumnezeu și cu cele **duhovnicești**, conforme cu noua noastră identitate, de fii ai lui Dumnezeu, după Har. Aceasta înseamnă că, după cum cei nou-născuți au nevoie de vitamine ca să crească și să se dezvolte normal, tot așa și cei care sunt născuți din nou, **din apă și din Duh**, au nevoie de hrana cea **duhovnicească**, pentru a **crește și a se întări cu Duhul și a se umple de înțelepciune** (cf. Lc. 1, 80; 2, 40). De aceea, cântăm la Praznice: **Prin Duhul Sfânt, tot sufletul viază și cu curăție se înalță...**

Cu purtarea de grijă față de hrana cea duhovnicească a poporului sunt însărcinați, întâi de toate, păstorii Bisericii, episcopii, și trimișii lor în mijlocul poporului, preoții, ca unii care sunt rânduiți să **pască mieluseii și oile Domnului** (cf. In. 21, 15-17), pentru care Hristos Domnul, Marele Arhieru, le va cere seamă, căci zice, prin gura prorocului Iezechiel: **Iată Eu vin la păstori; le voi cere înapoi oile Mele din mâna lor (...). Iată Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi cerceta. (...) Eu voi paște oile Mele și Eu le voi odihni, zice Domnul Dumnezeu.** (cf. Iez. 34, 10; 11; 15). Mare este responsabilitatea păstorilor Bisericii, ca unii pe care **Duhul**

Sfânt i-a pus episcopi, ca să păstreze Biserica lui Dumnezeu, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său (cf. F.Ap. 20, 28)! Astfel, Sfântul Apostol Petru îi îndeamnă pe păstori, zicând: **Păstoriți turma lui Dumnezeu, dată în paza voastră, cercetând-o, nu cu silnicie, ci cu voie bună, după Dumnezeu, nu pentru câștig urât, ci din dragoste** (1 Pt. 5, 2).

A purta grijă de poporul lui Dumnezeu presupune a-i procura **hrana** cea mântuitoare proprie **fiilor lui Dumnezeu**. Prima hrană cu care se hrănesc fiii lui Dumnezeu este **Cuvântul Lui**. Căci Însuși Domnul ne spune că **nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu** (Mt. 4, 4). Aceasta presupune atât lecturarea Cuvântului lui Dumnezeu, cât și explicarea lui, inspirată de același Duh Sfânt Care le-a înșuflet-o prorocilor și apostolilor. Dar aceasta înseamnă că înșiși păstorii se cuvine să **se ostenească cu cuvântul și cu învățătura**, pentru **a se învrednici de îndoită cinstire** (1 Tim. 5, 17). Căci **cel ce va face și va învăța, acesta mare se va chema în împărăția cerurilor** (Mt. 5, 19).

Legat de aceasta, se înscrie și datoria păstorilor de suflete de a împlini porunca Domnului dată înainte de Înălțarea Sa la ceruri, de a-i învăța pe cei botezați **toate câte le-a poruncit El apostolilor** și, prin ei, urmașilor lor, episcopilor și preoților (cf. Mt. 28, 20). De aceea, **cateheza** joacă un rol fundamental în învățarea, însușire, trăirea și transmiterea mai departe a credinței, la fiecare generație de creștini. Dar acest proces de predare, de însușire și de transmitere a credinței nu se poate împlini cum se cuvine fără aportul esențial al **părinților** și al **nașilor** drept credincioși și trăitori ai credinței la rândul lor. De implicarea acestora în cateheza de dinainte și de după Botez, ba chiar și în cateheza de dinainte și de după Cununie, depinde viitorul familiei creștine și al generațiilor care vin după noi.

Un alt rol important al păstorilor de suflete este să se îngrijească și ca fiii lui Dumnezeu după Har să primească în mod **continuu adevărata mâncare și adevărata băutură** (cf. In. 6, 55), adică **Pâinea cea cerească** (cf. In. 6, 33; 41; 58, **hrana a toată lumea**, Sfântul Trup și Scumpul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos Care S-a dat **pentru viața lumii** (cf. In. 6, 51). Această minunată lucrarea a Preoției prin care se pun înainte cinstitele Daruri de pâine și vin spre a se preface în Trupul și Sângele Domnului, se împlinește în puterea Duhului Sfânt, prin chemarea acestuia (*epicleza*) **peste noi și peste Darurile puse înainte**. Astfel, toți cei care au primit Botezul în numele Sfintei Treimi și au primit Pecetea Darului Sfântului Duh, se fac împreună-părtași, atunci când participă la Dumnezeiasca Liturghie, la înnoirea Harului Duhului Sfânt întru inimile lor, pentru a putea primi, cu inimă și conștiință curate, de fiecare dată, **merindea** cea cerească necesară pentru a străbate pe calea vieții, spre veșnicie. De aceea, păstorii de suflete au datoria de a se îngriji ca fiii Bisericii să progreseze în cunoșterea importanței împărtășirii cu Sântul Trup și cu Scumpul Sânge ale Domnului Hristos în dobândirea mântuirii și, astfel, să crească în dorința de a o face mai frecvent și cu tot mai multă luare aminte la cum se pregătesc și la ceea ce primesc, pentru a ajunge ca, măcar o parte dintre ei să se împărtășească cu aceeași frecvență cu care și participă la Dumnezeiasca Liturghie.

Progresul nostru al tuturor, clerici, monahi sau mireni, depinde, așadar, de măsura în care suntem perseverenți în a subscrie la moartea față de toate moștenirile și înclinațiile rele pe care le observăm în noi (sau pe care ni le spun uneori alții) și dorim să crească în inima și în gândul nostru, în grai și în simțiri, chipul lui Hristos, spre a ajunge și să făptuim toate cele ce sunt bineplăcute Lui.

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

---

Iubiți frați și surori întru Domnul,

Așa cum deja a devenit o tradiție bună și de împreună-ajutorare, în această zi de sărbătoare și de întemeiere a Bisericii organizăm o colectă pentru susținerea tuturor proiectelor pastorale, misionare și sociale ale Mitropoliei noastre. De aceea, vă îndemnăm cu toată dragostea, ca fiecare, cum vă lasă inima, să sprijiniți prin obolul dumneavoastră lucrarea misionară a parohiilor, mănăstirilor și a eparhiilor noastre din Mitropolia Europei Occidentale și Meridionale, pentru ca, în felul acesta, după cum ne spune Sfântul Apostol Pavel, „să putem să aducem mângâiere și noi celor care se află în tot necazul” (II Cor. 1, 4).

Fie ca, Harul Duhului Sfânt cel trimis lumii de către Fiul lui Dumnezeu Cel înălțat cu trupul la cer, ca Mângâietor și călăuzitor la tot adevărul (cf. In. 16, 13), să se pogoare cu îmbelșugare asupra noastră a tuturor, spre înnoirea vieții și spre a noastră mântuire!

Ai voștri ierarhi și păstori și de tot binele cel spre mântuire doritori,

† Mitropolitul IOSIF
al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale

† Episcopul SILUAN
al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei

† Episcopul TIMOTEI
al Episcopiei Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei

† Episcopul Vicar MARC NEMȚEANUL
al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Europei Occidentale

† Arhiepiscopul Vicar IGNATIE MUREȘEANUL
al Episcopiei Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei

Dată la reședința noastră din Paris, la Praznicul Pogorării Duhului Sfânt,
la 19 iunie, în anul mântuirii 2016